

MSB 297

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hetteema

Actief geloof

Door Andrew Brown

Er zijn maar weinig christenen die precies kunnen definiëren wat ‘geloof’ is. Woordenboeken omschrijven het als ‘vertrouwen dat iemand de waarheid spreekt’, en ‘iets als werkelijkheid aanvaarden’. Zowel gelovigen als ongelovigen gebruiken het woord ‘geloof’ vaak als een vaag en mysterieus gevoel dat niet uit te leggen is, maar dat iedereen op de een of andere manier ‘begrijpt’. Volgens hen kan iemand geloof hebben om alles te doen. Hoe gebruikt en beschrijft God geloof? Als we ons verstand en ons hart gebruiken om de Bijbel nauwkeurig te bestuderen, zullen we de waarheid over geloof ontdekken.

In de evangelieverhalen is geloof het enige waar de Here Jezus zich over verwonderde. Hij was verbaasd over geloof en het gebrek aan geloof. Het staat buiten kijf dat geloof iets van grote waarde is in Gods ogen: **“zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken”** (Hebr.11:6).¹ Ten eerste moet men in God geloven om te kunnen spreken van geloof. Aangezien het onmogelijk is God te behagen zonder geloof, moet het ons streven zijn om daarin uit te blinken. Dit is geen onbeduidende zaak. Verlossing wordt genadig door God geschonken en komt **door geloof** (Ef.2:8). Christus kan **door geloof in uw hart woning maken** (Ef.3:17). Er wordt ons gezegd dat **we het schild des geloofs moeten opnemen** (Ef. 6:16) om stand te houden tegen de overheden en machten die tegen ons zijn. Paulus gaf de instructie: **blijft wel gegrond en standvastig in het geloof** (Col.1:23) en **wordt bevestigd in het geloof** (Col.2:7). Het is van groot belang om geloof te begrijpen.

---

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

Geloof en vertrouwen zijn synoniemen; beide zijn vertaald uit hetzelfde Griekse woord, *PÍSTIS*. **“Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet”** (Hebr.11:1). Geloof is een ‘geestelijke zekerheid’ die men kan bezitten en die door God kan worden gemeten. Geloof geeft degenen die het bezitten een zelfverzekerde verwachting (hoop) van onzichtbare dingen en verandert de manier waarop zij te werk gaan. **“Want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen”** (II Cor.5:7). De algemene opvatting van de massa is dat vertrouwen, of een gevoel van geloof, de kracht is die het onzichtbare tot stand brengt. Wat vormt de zekerheid van waar geloof? Hoe wordt geloof verkregen? Wat zijn de dingen, die men niet ziet die zo vol vertrouwen worden nagestreefd?

Van de 243 keer dat *PÍSTIS* in het Nieuwe Testament voorkomt, schijnt er een baken dat ons leert hoe we geloof kunnen verwerven. **“Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus”** (Rom.10:17). De inherente kracht van zijn Woord maakt geloof mogelijk. Het Levende Woord moet gesproken zijn om geloof te hebben. De gelovige heeft iets nodig om in te geloven en Christus geeft ons wat er gelooft moet worden. Hoewel het niet gezien kan worden, kan men zeker zijn van het woord van Christus. De overtuiging van waar geloof berust op Degene achter het woord. Geloven wat Christus heeft gesproken, stuurt de gedachten en daden van de gelovige. Dit inzicht werpt licht op alle Schriftgedeelten over geloof.

Geen enkele mate van overtuiging, zelfvertrouwen of ‘mind over matter’-denken zal iemand in staat stellen om ‘op water te lopen’. Daar is een woord van de Heer voor nodig. **“Petrus antwoordde Hem [Jezus] en zeide: Here, als Gij het zijt, beveel mij dan tot U te komen over het water. En Hij zeide: Kom! En Petrus ging uit het schip en liep over het water en ging naar Jezus”** (Matt.14:28-29). Petrus ontving een woord van Christus en reageerde door op het water te lopen. Toen Petrus zich concentreerde op de storm, twijfelde hij of het woord van Christus sterker was dan de storm en begon hij te zinken. De Heer redde hem en zei: **“Kleingelovige, waarom zijt gij gaan twijfelen?”** (Matt.14:31). Geloof vereist vertrouwen (geen twijfel) in zijn woorden en een juiste reactie.

Na de verheerlijking van de Heer vroeg iemand aan enkele discipelen om een boze geest uit zijn zoon uit te drijven. Ze hadden deze taak al eerder uitgevoerd (Matt.10:1-7). Deze keer waren hun inspanningen echter niet succesvol. Bij zijn terugkeer vroegen ze Jezus waarom ze de boze geest niet konden uitdrijven. **“Hij zeide tot hen: Vanwege uw klein geloof. Want voorwaar, Ik zeg u, indien gij een geloof hebt als een mosterdzaad, zult gij tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen en niets zal u onmogelijk zijn”** (Matt.17:20). “Klein geloof” is geen geloof. Deze discipelen probeerden een wonder te verrichten op basis van een woord dat hun eerdere daden had ingegeven, maar dat niet langer bedoeld was om kracht te geven. Ze hadden geen actueel toepasbaar woord om boze geesten uit te drijven of bergen te verzetten. De enige verklaring voor onbeweeglijke bergen is dat Christus geen woord heeft gegeven om ze te verplaatsen. Geloof vereist dat God spreekt, en als Hij dat deed, zouden bergen, zelfs met weinig geloof, bewegen zodra de woorden uw lippen verlieten. Geloof vereist een woord van God en een juiste reactie.

Denk aan de interactie van de Heer met de Kanaänitische vrouw; zij wilde dat haar dochter genezen werd van demonische bezetenheid, maar Hij antwoordde haar geen woord (Matt.15:23). Zijn stilzwijgen liet geen ruimte voor geloof. Toch moet haar volharding de discipelen zo geïrriteerd hebben dat zij Hem smeekten: **“Zend haar weg, want zij roept ons na. Hij echter antwoordde en zeide: Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis Israëls”** (Matt.15:23-24). Hij was nog niet gezonden tot de volken, dus zij kreeg geen woord en kon ook geen woord stelen dat tot anderen gericht was. Uiteindelijk sprak Hij tot haar: **“Het is niet goed het brood der kinderen te nemen en het de honden voor te werpen”** (Matt.15:26). Ze kreeg een woord van Christus. Ook al beledigde Christus haar door haar een hond te noemen, toch kon ze geloof belijden. **“Zeker, Here, ook de honden eten immers van de kruimels, die van de tafel van hun meesters vallen”** (Matt.15:27). In plaats van beledigd te zijn, was ze het eens met zijn woord en vroeg ze om het deel van een hond. De Heer was verbaasd over haar geloof. **“O, vrouw, groot is uw geloof, u geschiede gelijk gij wenst!”** (Matt.15:28). Deze heidense vrouw ontving vanwege haar grote geloof een zegen vóór de tijd, zelfs na harde woorden.

Als we bestuderen hoe God het woord ‘geloof’ gebruikt, komt er een definitie naar voren: *geloof is God op zijn woord geloven en daarop reageren*. Dit vormt de geloofszekerheid waar God zo blij mee is. Als je in God gelooft, moet er een reactie komen. Sommige reacties vereisen alleen mentale aanvaarding. In de Bijbel vertelt God ons veel belangrijke feiten, zoals dat Abraham de vader van Isaak was, dat Simson 1000 Filistijnen

heeft gedood met een ezelskaak, of dat Adam 930 jaar leefde. Het enige wat een gelovige kan doen, is deze feiten in zijn hoofd opslaan en ze aanvaarden. De Bijbel kan echter ook waarheden bevatten die ons dwingen om onze mening te veranderen. Genesis 1 leert ons bijvoorbeeld over de schepping van het universum. God sprak en alles werd uit het niets geschapen. De schepping kwam niet tot stand door miljoenen jaren van materie die samenkwam en vervolgens de 'oerknal'. **“Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare”** (Hebr.11:3). Het antwoord van het geloof is om Gods woord over de oorsprong te geloven. God spreekt over de schepping van de mens. Als je de 'oerknaltheorie' of de evolutie van de mens gelooft, vereist de reactie een verandering van gedachten om je aan zijn woorden te onderwerpen.

Het geloof kan ook een verandering in gedrag vereisen. Gods woord zegt: **“En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Geest”** (Ef.5:18). Iemand kan niet alleen maar zeggen: “Ik geloof in God”, en vervolgens dronken worden. Nee. Geloof vereist hier een fysieke reactie om niet dronken te worden van wijn. Als er geen fysieke reactie is, is er ook geen geloof.

Het geloof dat verlossing van zonden brengt, is een eenmalige gebeurtenis. **“Wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken? Jezus antwoordde... Dit is het werk Gods, dat gij gelooft (PISTEUŌ) in Hem, die Hij gezonden heeft”** (Joh.6:28-29). Dit werk van geloof verbindt de gelovige permanent met de Verlosser en zijn uitstromende leven. De relatie met God begint hier en wordt verdiept door daden van geloof.

Laten we eens kijken naar enkele gelovige mensen en hun reacties. Hebr. 11 belicht talrijke voorbeelden van geloof: **“Door het geloof heeft Abel Gode een beter offer gebracht dan Kain; hierdoor werd van hem getuigd, dat hij rechtvaardig was”** (Hebr.11:4). God vertelde de broers hoe ze Hem een offer moesten brengen. Abel reageerde dienovereenkomstig, maar Kain deed iets naar eigen keuze dat niet door God was voorgeschreven. Kain verrichtte een leeg ritueel dat hemzelf behaagde in plaats van God. **“Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin; en door dat (geloof) heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden der gerechtigheid, die aan het geloof beantwoordt”** (Hebr.11:7). God had tegen Noach gezegd, voordat het ging regenen, dat hij de ark moest bouwen. Noach reageerde door de ark te bouwen. **“Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken... zonder te weten waar hij komen zou”** (Hebr.11:8). God zei tegen Abraham dat hij moest gaan, en hij ging. De moeilijkheden van en de vragen over de reis deden er niet toe; Abrahams geloof was groter omdat het rustte op **Degene Die groter is**. Abraham zou Isaak hebben geofferd als een daad van geloof (Hebr.11:17). Zonder een woord van God zou dit gruwelijk zijn geweest – met een woord was het geloof.

Rechtvaardigheid is in Gods ogen altijd door geloof geweest. Het vertrouwen van het geloof komt voort uit het begrijpen van de kracht en zekerheid van zijn woord. God kan niet liegen (Titus 1:2). Zijn stem breekt de ceders (Ps.29:5). Velen geloven echter niet dat Hij bestaat. Anderen geloven wel dat Hij bestaat, maar reageren daar niet op, omdat niet iedereen geloof heeft (II Thess.3:2). Boze geesten reageren niet op de juiste manier. Ook de boze geesten geloven en sidderen (Jac.2:19). Zij 'geloven' in God, weten dat Hij bestaat, maar reageren niet op de juiste manier. Zij zullen zich nooit aan Hem onderwerpen. We moeten het onze prioriteit maken om God te behagen door een juiste reactie. Sommigen hebben misschien ooit geloofd, maar **“hun geloof [heeft] schipbreuk geleden”** (I Tim.1:19). Hun reactie op het geloof is dood. **“Zo is het ook met het geloof: indien het niet met werken gepaard gaat, is het, op zichzelf genomen, dood”** (Jac.2:17).

God verlangt een actief geloof dat werkt en groeit in reactie op God. Paulus spreekt over **“onophoudelijk gedachtig aan het werk uws geloofs”** (I Thess.1:2). Na onderwijs over vergeving te hebben gehoord, smeekten de discipelen: **“Geef ons meer geloof”** (Luc.17:5). Een hart dat oprecht naar God verlangt, verlangt deze groei. Het bestuderen van Gods Woord op de juiste manier en het daarop reageren voedt de geloofsrelatie. In onze huidige bedeling zwijgt God. De gelovige moet de Schrift bestuderen om het geloof te ontdekken dat God vandaag de dag verlangt.

Geloof is niet zomaar een vaag, vurig verlangen. De Schrift biedt een gedegen begrip van het ware geloof en de woorden van de Heer om vol vertrouwen te geloven: **“De rechtvaardige zal uit geloof leven”** (Rom.1:17). De leugens van de satan doordringen de wereld om ons heen. De meerderheid van de mensheid volgt het voorbeeld van Adam en volgt de vijand. Zelfs het christendom is ten prooi gevallen aan het verdraaien en corrumperen van Gods woord. We hebben de mogelijkheid om dit patroon van ongeloof in ons eigen leven

om te keren. De vermaning is van toepassing: **“Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt”** (II Cor.13:5).
Lezen we Gods woorden en reageren we daarop? Is ons geloof levend en wel?

Laten we niet twijfelen zoals Petrus deed toen hij zonk. Laten we de harde woorden nederig aanvaarden, zoals de Kanaänitische vrouw. Laten we, in tegenstelling tot de discipelen in Mattheüs 17, er zeker van zijn dat zijn woorden op dat moment tot ons gericht zijn. Laten we opstaan en God geloven, en het patroon van zonde doorbreken door actief geloof dat onze relatie met **“de leidsman en voleinder des geloofs”** verdiept (Hebr.12:2).

Gepubliceerd in juni 2014